

Mevlid-i Nebevîyi kâinat alkışlıyor

Yıllardan milâdî 571. Aylardan Rebûlevvel ayının on ikisi. Günlerden Pazartesi. Evlerden Mekke'nin en şerefli, en mütevazı, en sâkin, en huzurlu evi. Vakitlerden, vakitlerin sultanı, zamanların en şereflişi seher vakti.

Yani; şu karşıladığımız gecenin seher vakti, o şerefli ânın 1441. senesi.

Kâinât ve kâinâtın her bir zerresi görülmemiş bir sevince gark oldu.

Karanlıklar bir anda nûrla yırtıldı, doğudan batıya her yer nurla doldu. Putlar devrildi. Bin yıldan beri yanan Mecûsî ateşi söndü. Kutsanan Save Gölü bir anda kurudu. İran'da Kısra'nın sarayının on dört sütunu çatır çatır yıkıldı. Gökten bir yıldız doğdu ve yıldızlar salkım saçak yere doğru eğildiler. 1

Çünkü o an, kâinâta şân ve şeref veren Kâinâtın Efendisi ve dünyanın ve âhiretin Güneşi Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm dünyaya teşrif buyurdu.

Kutlu anne Hazret-i Âmine vâlidemiz anlatıyor:

“Hamileliğimin altıncı ayında bir gece rüyamda karşıma bir zât çıkıp dedi ki: ‘Yâ Âmine, bil ki sen, âlemlerin hayrına hamilesin. Doğduğunda ismini Muhammed koy. Halini hiç kimseye bildirme.’

“Doğum zamanı gelmişti. Kayın pederim Abdulmuttalip Kâbe'yi tavafa gitmişti. Evdeydim. Birden kulağıma müthiş bir ses geldi. Korkudan eriyecek gibi oldum. Bir de ne göreyim: Bir beyaz kuş peydahlanıp yanıma geldi. Ve kanadıyla arkamı sıvazladı. O andan itibaren bende ne korku, ne kaygı hiçbir şey kalmadı.

“Yanıma bir göz attım: Bana bir ak kâse içinde şerbet sunuyorlar. Kâseyi dikip içer içmez beni bir nur denizi sardı. Ve Muhammed dünyaya geldi.

“Gördüm ki doğuda bir bayrak, batıda bir bayrak, Kâbe'nin üstünde bir bayrak. Doğum tamamlanmıştı. Yavruya baktım: Secdede! Parmağını göğsüne kaldırmış. Hemen bir ak bulut inip yavruyu kundakladı, kucakladı ve kapladı. Bir ses işittim: ‘Doğuları ve batıları dolaştırın! Deryaları denizleri gezdirin. Tâ ki mahlûklar Muhammed'i ismiyle, sıfatıyla, sûretiyle tanısinlar.’ Biraz sonra bulut gözden kaybolup gitti.”

Kâinâtın övünç kaynağı dünyaya geldikleri sırada, aziz annesinin yanında

Abdurrahman bin Avf'ın annesi Şifâ Hâtûn ile Osman bin Ebû'l-Âs'ın annesi Fâtıma Hâtun da vardı. Şifâ Hâtûn o an gördüklerini şöyle anlatır:

“Allah'ın Resûlü (asm) doğdukları zaman ben oradaydım. Hemen yetiştim. Kulağıma bir ses geldi: ‘Allah'ın rahmeti O'nun (asm) üzerine olsun!’”

“Doğu ile batı arası nûrla doldu. Hattâ Rûm diyârının bazı saraylarını gördüm. Sonra Allah Resûlünü kucağıma alıp emzirmeye başladım. Üzerime öyle bir hal geldi ki, vücudum titremeye başladı. Ve gözlerim karardı. Yavrucağı gözden kaybettim. Yine bir ses: ‘Nereye gitti?’ diye sordu. ‘Doğuya götürdüler!’ diye cevap verildi.

“Bu sözler zihnimden hiç çıkmadı. O zamana kadar ki, Allah Resûlü peygamberliğini îlân eder etmez hemen koştum ve ilk Müslümanlarla birlikte îman ettim.” 2

O sıralarda, Mekke'de bir Yahûdî oturuyordu. Resûlullah'ın (asm) doğdukları gecenin sabahı Kureyşlilerin karşısına çıktı ve sordu:

“Bu gece kabilenizden bir oğlan çocuğu doğdu mu?”

Kureyşliler:

“Bilmiyoruz!” dediler. Yahûdî sözlerine devam etti:

“Varın, gidin, araştırın, soruşturun. Bu ümmetin Peygamberi bu gece doğdu! Sırtında alâmeti var!”

Kureyşliler araştırdılar, soruşturdular ve gelip Yahûdî'ye haber verdiler: “Bu gece Abdulmuttalip oğlu Abdullah'ın bir oğlu dünyaya geldi. Sırtında bir alâmet var.” dediler.

Yahûdî gitti, Resûlullah'ın (asm) mübârek sırtındaki peygamberlik alâmetini gördü. Gördü ama aklı başından gitti. Kendini yırtarcasına haykırdı:

“Peygamberlik artık İsrâil oğullarından gitti! Bundan sonra artık başka peygamber gelmeyecek! Kureyşlilere öyle bir devlet gelecek ki, haberi doğudan batıya kadar ulaşacaktır” dedi. 3

Bin dört yüz kırk bir yıldan beri ufkumuz aydınlık bizim elhamdülillah.

Karanlık mecâzî oldu, aydınlık hakikat artık. O gün bu gündür karanlık geçici, aydınlık ebedî; karanlık yüzeysel, aydınlık özgün; karanlık hayâlî, aydınlık gerçek.

Hakikat güneşi bütün kâinâtın semâsında bu gün.

Hazret-i Peygamber'in (asm) ismi ve getirdiği nur doğudan batıya her yere ulaştı, her yeri zapt etti bugün. Devir onun (asm) devri, zaman onun (asm) zamanı. Çağa hâkim olan o (asm). Dünyayı elinde tutan o (asm). İnsanlığı ayakta tutan o (asm).

Bu gece onun (asm) doğum gecesi. Evet; Mevlid-i Nebeviyi kâinat alkışlıyor! Onun

(asm) aramıza, kalbimize, dünyamıza gelişini bir kez daha tebrik ediyoruz. O'na (asm) ve onun âl ve ashabına kâinâtın zerrelere sayısınca salât ve selâm olsun. Mevlid Kandiliniz mübârek olsun.

Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman, Mektubat, 176.
- 2- S. Suruç, Peygamberimizin Hayatı, s. 57.
- 3- A. Cevdet Paşa, Kısas-ı Enbiyâ, 1/43.